

РЕШЕНИЕ

№ 5206

гр. София, 17.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 10.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2026** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 49, ал. 3 от Закона за частната охранителна дейност. /ЗЧОД/.

Делото е образувано по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. П. Д., чрез И. А. Г., срещу заповед № 3286з-153/15.01.2021г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ /ГДНП/, с която на дружеството се отнема лиценз за извършване на частна охранителна дейност № 3078/03.01.2017г.

Изложени са съображения за незаконосъобразност на административния акт – осн. по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. По същество се твърди, че Я. Й. С., вписан като управител и едноличен собственик на капитала на [фирма] на 09.09.2020г., е бил освободен като управител на дружеството на 26.01.2021 г. и е прехвърлил притежаваните от него дялове на Г. П. Д., като неспазването на 30 дневния срок по чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗЧОД се е дължало на обективни обстоятелства, независещи от страните – епидемична обстановка.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. П., който поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноси по делото.

Ответникът - директорът на Главна дирекция „Национална полиция“, за съдебно заседание, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Постъпили са писмени бележки по делото, в които е ангажирано становище за неоснователност на жалбата. Твърдението е, че Я. Й. С., като управител на [фирма], изначално е било в нарушение на чл. 49 от ЗЧОД, предвид обстоятелството, че лицето е осъдено по

НОХД № 1102/2004 г. по описа на РС Горна Оряховица за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 4, предл. 2, т. 5 във вр. с чл. 194, ал. 1, вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. чл. 54 и чл. 36 от НК.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

По делото не се спори, а и от доказателствата се установява, че [фирма], ЕИК[ЕИК], е имало издаден лиценз № 3978/03.01.2017 г., на осн. чл. 14 от ЗЧОД (отм.) за дейности по чл. 5, ал. 1, т. 2 от ЗЧОД – охрана на имущество на физически или юридически лица. видно от запис в лиценз № 3978/03.01.2017 г., същият е безсрочен и е за извършване на дейности на територията на цялата страна.

Със заявление, вх. № 328600-60028/01.12.2020 г. от Я. Й. С., като управител на [фирма], е поискано да бъде издаден лиценз на дружеството по чл. 5, ал. 1, т. 7 от ЗЧОД – охрана на мероприятия. Със заявлението са представени и документите по чл. 41, ал. 2 и ал. 3 от ЗЧОД, вкл. свидетелство за съдимост, рег. № 1271/02.12.2020 г. на Я. Й. С.. От последното се установява, че лицето е осъждано по дело № НОХД 1102/2004/2004 г. РС – Горна Оряховица, за деяние, извършено на 26.02.2004 г., на основание чл. 195, ал. 1, т. 4, предл. 2, т. 5 във вр. с чл. 194, ал. 1, вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. чл. 54 и чл. 36 от НК.

Със съобщение, рег. № 328600-61289/09.12.2020 г. [фирма] е уведомено по реда на чл. 26, ал. 1 от АПК, че е започнала процедура по отнемане на лиценз № 3978/03.01.2017 г. Съобщението е изпратено с препоръчана пощенска пратка ИД 002PNO X (л. 21 и 22) на адрес: [населено място], [улица]. Съобщението обаче е било върнато от Български пощи ЕАД с отбелязване „адресът е недостатъчен“. Видно от докладна записка с рег. № 3286р-56204/17.12.2020 г., проведен бил телефонен разговор с Я. Й. С., който заявил, че към момента не се намира в страната, поради което ще се яви в „ЛКЧОД“ О. – ГДНП упълномощен представител да получи документите. Видно от разписка (л. 24 от делото), на 18.12.2020 г. И. А. Г., в качеството на упълномощено лице на [фирма], съгласно пълномощно № 4046/21.09.2020 г. (л. 25-27) е получил отказ за издаване на лиценз, обективиран в заповед № 3286з-4511/09.12.2020 г. и съобщение рег. № 328600-61289/09.12.2020 г.

Постановена е заповед № 3286з-153/15.01.2021 г. на директора на ГДНП, с която на [фирма], е отнет лиценз за извършване на частна охранителна дейност № 3078/03.01.2017 г., на основание чл. 49, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 47, т. 5, б. „а“ от ЗЧОД и чл. 47, ал. 4 от ЗМвР. Като фактически основания за отнемане на лиценза е посочено, че Я. Й. С., като управител и едноличен собственик на капитала на [фирма], е осъждан за умишлено престъпление от общ характер на основание чл. 195, ал. 1, т. 4, предл. 2, т. 5 във вр. с чл. 194, ал. 1, вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. чл. 54 и чл. 36 от НК, като изпълнението на наложеното наказание „лишаване от свобода за срок от 3 месеца“ е отложено на осн. чл. 66 от НК за срок от три години. В заповедта е посочено още, че лицето е реабилитирано на основание чл. 86, ал. 1, т. 1 от НК.

С ИД 002QCP О заповед № 3286з-153/15.01.2021 г. е изпратена на адреса на дружеството Х. Ф. С.“ Е. – [населено място], Р-н „Л.“, [улица]. Пратката отново е върната с отбелязване „адресът е недостатъчен“. На л. 30 от делото е приложена справка от търговски регистър, от която е видно, че адресът на [фирма] е [населено място], Р-н „Л.“, [улица] към 22.01.2021 г. Видно от докладна записка 3286р-3420/22.01.2021 г. е направен повторен опит да бъде изпратено съобщение на

дружеството на горепосочения адрес.

Съгласно справка от търговски регистър от 04.02.2021 г. (л. 35) [фирма], към същата дата дружеството е със седалище и адрес на управление: [населено място], Р-н „Л.“, [улица]. Към този момент обаче управител и едноличен собственик на капитала е Г. П. Д..

Заповед № 3286з-153/15.01.2021 г. е връчена на 09.02.2021 г. на [фирма] чрез упълномощено лице – [фирма], ЕИК[ЕИК], по пълномощно № 520/05.02.2021 г. на нотариус З. Т..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е депозирана чрез административния орган на 23.02.2021 г. и предвид датата 09.02.2021 г., на която е връчена заповед № 3286з-153/15.01.2021 г., съдът приема, че е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от лице с правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената в настоящото производство заповед за отнемане на лиценз за извършване на частна охранителна дейност е издадена от компетентен административен орган - директора на Главна дирекция "Национална полиция", който съгласно чл. 40 от ЗЧОД е оправомощеният от закона орган да издава, респективно отказва издаването на лицензи за извършване на частна охранителна дейност. По аргумент и от чл. 49 ЗЧОД, където са уредени основания за отнемане на лиценз, във вр. с чл. 40 от закона, органът който е компетентен да издаде лиценз, е компетентен и да го отнеме. В настоящия случай оспорената заповед е издадена от директора на Главна дирекция „Национална полиция“, който съгласно цитираните разпоредби се явява материално компетентен орган да издава и респективно да отказва или отнема лицензи по реда и условията на ЗЧОД. При издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма, като в акта се съдържат фактическите и правни основания за издаването му. Изрично в заповедта са посочени мотивите за издаването ѝ, а именно: Я. Й. С., като управител и едноличен собственик на капитала на [фирма] е осъждан за умишлено престъпление от общ характер на основание чл. 195, ал. 1, т. 4, предл. 2, т. 5 във вр. с чл. 194, ал. 1, вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. чл. 54 и чл. 36 от НК, по № НОХД 1102/2004/2004 г. РС Горна Оряховица като изпълнението на наложеното наказание „лишаване от свобода за срок от 3 месеца“ е отложено на осн. чл. 66 от НК за срок от три години, както и, че лицето е реабилитирано на основание чл. 86, ал. 1, т. 1 от НК.

Спазена е процедурата по издаване на акта. Съдът приема, че жалбоподателят е бил надлежно уведомен за започналото производство по отнемане на лиценз му, като му е дадена възможност да представи възражения и доказателства. Действително, съобщението по чл. 26, ал. 1 от АПК е връчено на упълномощен представител на дружеството, което и предвид телефонния разговор с управителя и едноличен собственик на капитала (докладна записка с рег. № 3286р-56204/17.12.2020г.), съдът намира, че не е било ограничено правото му на защита. Следва да бъде отбелязано, че в рамките на производството пред административния орган дружеството е сменило собственика си и управляващ. Все така обаче при реализираното в пълен обем при съдебното обжалване право на защита, жалбоподателят не е изложил съображения по същество и не е представил доказателства, които, ако би бил направил, съответно представил, пред административния орган в хода на административното

производство, би се стигнало до неиздаване на акта/издаване на акт с друг резултат. В този смисъл съдът счита, че са голословни твърденията на жалбоподателя, че управителят - Я. Й. С., е бил в невъзможност да прехвърли по реда и в срока по чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗЧОД дяловете си (в случая 100 % собственост) на трети лица. Доказателства за изложените в жалбата до съда обстоятелства, а именно, че С. е бил във В., А., към момента на образуване на административното производство, както и че е имало „локдаун“, включващ забрана за напускане на държавата (А.) не са представени. Най-после, следва да бъде посочено, че обстоятелството по чл. 49, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 47, т. 5, б. „а“ от ЗЧОД е било налично към датата на издаване на лиценз № 3078/03.01.2017 г. за извършване на частна охранителна дейност, доколкото присъдата по НОХД 1102/2004/2004 г. РС Горна Оряховица е в сила от 25.11.2004 г., видно от свидетелство за съдимост № 1271/02.12.2020г. Т.е., теоретично не е възможно да бъде изпълнено условието по чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗЧОД (ДВ, бр. бр. 10 от 30.01.2018г.). Друг е въпросът как е бил издаден лиценз № 3078/03.01.2017 г. предвид разпоредбата на чл. 21, ал. 2, б. „а“ от ЗЧОД (отм.) в относимата редакция ДВ, бр. 48 от 24.06.2016 г., който въпрос обаче не е предмет на настоящето изследване.

Ето защо се налага извода, че при издаване на акта не са допуснати и нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. Нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

По съответствие с материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 49, ал.1, т. 2 от ЗЧОД, която е послужила като основание за издаване на оспорваната заповед, Лицензът се отнема от органа по чл. 40 с мотивирана заповед в случаите по чл. 47, т. 5, ако в 30-дневен срок от настъпване на обстоятелствата физическото лице не прекрати участието си в търговското дружество или в юридическото лице. В чл. 47 от ЗЧОД, към която препраща цитираната по-горе разпоредба, са предвидени случаите, в които се отказва издаването на лиценз, т.е., отнемането на лиценза се извършва на същите основания, на които може да се откаже и издаването му, т.е. съществува обстоятелство, което е пречка за издаване на лиценз. В конкретния случай това е когато собственик на еднолично дружество с ограничена отговорност или член на управителен орган (управител) е осъдено за умишлено престъпление от общ характер, независимо от реабилитацията. Тълкувайки въпросната норма, съдът приема, че следва да бъдат установени няколко предпоставки, за да бъде налице основание за отнемане на лиценз на това основание, а именно да има издаден валиден лиценз и някое от посочените в нормата лица (т. 5. физическото лице, регистрирано като едноличен търговец, собственик на еднолично дружество с ограничена отговорност, съдружник в дружество с ограничена отговорност, член на управителния орган на търговското дружество или на юридическото лице, както и неограничено отговорен съдружник в командитно или събирателно дружество) в дружеството, притежател на лиценза е осъдено за умишлено престъпление от общ характер, независимо от реабилитацията.

Няма спор по делото, че жалбоподателят [фирма], е било лицензирано за извършване на частна охранителна дейност по чл. 5, ал. 1, т. 2 ЗЧОД – охрана на имущество на физически или юридически лица за територията на цялата страна. Не е спорно и, че „Х. Ф. С.“ е еднолично дружество с ограничена отговорност, като управител и едноличен собственик на капитала до 22.01.2021 г. е Я. Й. С.. От

събраните в хода на административното производство доказателства се установява, че С. е осъждан за умишлено престъпление от общ характер на основание чл. 195, ал. 1, т. 4, предл. 2, т. 5 във вр. с чл. 194, ал. 1, вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. чл. 54 и чл. 36 от НК (престъпление против собствеността). Безспорно е, че това престъпление е от общ характер, тъй като се преследва от прокуратурата, чрез държавен обвинител, а не от пострадало лице, като частен тъжител. Всички тези установени обстоятелства не се оспорват от страна на жалбоподателя. Единственото възражение, поддържано пред настоящата инстанция, както бе изложено по-горе, е обективна невъзможност в срок от 30 дни С. да прехвърли дяловете си, в случая цялото дружество. От една страна, това възражение няма никаква правна стойност, тъй като законът е предоставил на съответния съдружник 30-дневен срок от настъпване на обстоятелството, за да прекрати участието си в търговското дружество. Т.е., причините за непрекънатото участие на този съдружник, не са заложи в закона. От друга страна, както бе обсъдено по-горе, налице е изначална пречка за издаване на лиценз за охранителна дейност на [фирма]. Не на последно място, по делото не се събраха доказателства за реална обективна невъзможност за прехвърляне на дружеството на трето лице в рамките на 30 дни, считано от 14.12.2020 г., на която дата е съобщено на С. по телефона за започналото производство по отнемане на лиценза. Процесната заповед е издадена на 15.01.2021 г., с което съдът намира, че е даден 30 - дневен срок по чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗЧОД, като видно от справка от ТР от 22.01.2021 г. все още не е било извършено прехвърлянето на дяловете на дружеството.

Предвид изложеното, АССГ, II отделение, 33-ти състав намира, че процесната заповед за отнемане на лиценз за извършване на частна охранителна дейност, не противоречи на процесуалния и материалния закон, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу заповед № 3286з-153/15.01.2021г. на директора на главна дирекция „Национална полиция“, с която на дружеството се отнема лиценз за извършване на частна охранителна дейност № 3078/03.01.2017г., като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от съдебния акт да се изпрати на страните на основание чл. 138 АПК.

СЪДИЯ: